

N:o 89.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående ändring i gällande bestämmelser om rätt för generaldirektören och ordföranden i medicinalstyrelsen till erhållande af pension å allmänna indragningsstaten; gifven Stockholms slott den 24 mars 1898.

Under åberopande af bifogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva, att bestämmelserna i 7 punkten af nådiga kungörelsen den 1 juni 1877 angående vilkoren för åtnjutande af de från 1878 års början fastställda nya löneförmånerna för medicinalstyrelsen må erhålla följande förändrade lydelse:

att generaldirektören skall efter uppnådda 65 lefnads- och minst 10 tjänstår såsom ordförande i medicinalstyrelsen, samt annan embets- eller tjänsteman, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänstår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjänsten afgå, Kongl. Maj:t eller medicinalstyrelsen, der det tillkommer denna att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma kvarstå.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

G. F. Gilljam.

*Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 mars 1898.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärenden grefve DOUGLAS,
Statsråden: herr friherre ÅKERHJELM,
 WIKBLAD,
 GILLJAM,
 friherre RAPPE,
 CHRISTERSON,
 ANERSTEDT,
 VON KRUSENSTJERNA och
 WACHTMEISTER.

Departementschefen, statsrådet Gilljam yttrade:

»Enligt den för medicinalstyrelsen gällande, genom nådigt bref den 1 juni 1877 fastställda aflöningsstat är för generaldirektören bestämd en aflöning af 9,000 kronor, deraf 6,200 kronor utgöra lön och 2,800 kronor tjänstgöringspenningar. Såsom vilkor för åtnjutande af de i nämnda stat upptagna löneförmåner är i nådiga kungörelsen den 1 juni 1877 bland annat stadgadt, att embets- eller tjänsteman skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänstår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjänsten afgå, Kongl. Maj:t eller medicinalstyrelsen, der det tillkommer

denna att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjensten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma kvarstå. Besinnar man, hvilka stora fordringar ställas på detta embetsverks chef, som, på samma gång han måste besitta omfattande kunskaper på det medicinska området och alltjemt följa med den rastlösa utvecklingen af hit hörande vetenskaper, tillika måste vara en framstående administrativ förmåga, inses lätt, att ett sådant mått endast af ett fåtal kan fyllas. En person, utrustad med dylika egenskaper, har merendels bättre utsigter att på annat håll skaffa sig en vida mer inkomstbringande och i öfrigt angenämare ställning. Då till platsen endast kan ifrågakomma en läkare, händer det lätt, att den, som anses lämplig att bekläda platsen, har en lönande praktik, som han ej vill utbyta mot de förmåner, hvilka äro förenade med chefs-embetet i medicinalstyrelsen. För att kunna vid detta embete fästa en dertill fullt kvalificerad person vore det visserligen önskeligast, att generaldirektörens aflöning blefve i afsevärd mån höjd, men då det ej synes osannolikt, att det åsyftade målet för den närmare framtiden skall kunna vinnas genom bestämmande af ändrade vilkor för generaldirektörens pensionering, torde man för närvarande kunna inskränka sig till anlitande af denna senare utväg. På sätt förut antydts, gäller i fråga om rätt till erhållande af pension å allmänna indragningsstaten för generaldirektören, lika som för hvarje annan embets- eller tjänsteman i medicinalstyrelsen, att han skall hafva uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänstår. Då det emellertid vid valet af generaldirektör kan blifva nödvändigt att gå utom statstjänstemännens led, torde det vara skäl att för medicinalstyrelsens chef uppställa lindrigare fordringar i fråga om antalet af de för pension behöfliga tjänståren, och synes dervid vara till fyllest att bestämma, att han skall räkna minst tio tjänstår såsom ordförande i nämnda styrelse. Ett motsvarande stadgande har nyligen meddelats beträffande generaldirektören och chefen för jernvägsstyrelsen.

På grund häraf hemställer jag i underdånighet, det Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva, att bestämmelserna i punkten 7 af nådiga kungörelsen den 1 juni 1877 angående vilkoren för åtnjutande af de från 1878 års början fastställda nya löneförmånerna för medicinalstyrelsen må erhålla följande förändrade lydelse:

att generaldirektören skall efter uppnådada 65 lefnads- och minst 10 tjänstår såsom ordförande i medicinalstyrelsen, samt annan embets- eller tjänsteman, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänstår,

vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjensten afgå, Kongl. Maj:t eller medicinalstyrelsen, der det tillkommer denna att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjensten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma kvarstå.»

På tillstyrkan af statsrådets öfrige ledamöter täcktes Hans Maj:t Konungen bifalla hvad departementschefen sålunda hemställt; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas, af innehåll, bilagan D vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

C. E. Blom.